

Comunitat Autònoma / Departament / Estat	CATALUNYA
Municipi	LLEIDA
Edifici	Catedral de l'Assumpció de Maria, Catedral Nova
Direcció	
Coordenadess	41.613218 0.623003
	

Després del forçós abandonament de la Seu Vella el 1707, el Capítol en solitari i altres vegades recolzat per la Paeria intentaren restituir en varies ocasions i sense fortuna la litúrgia a la Seu. Un cop la Seu fou convertida en caserna militar, el culte catedralici, de primer, traslladà les seves funcions a la Companyia de Jesús per passar tot seguit a la parroquial de Sant Llorenç. Als regnats de Felip V i Ferran VI, la ciutat de Lleida seguia sense catedral. Fou Carles III qui després d'estudiar la situació concedí el permís i part del finançament per la construcció d'una nova catedral, amb la condició que es renunciés definitivament a la Seu ja convertida en caserna militar.

La Seu Nova sota l'advocació de l'Assumpció de la Mare de Déu fou projectada per l'enginyer militar Pere Martín Zermeno i consagrada el 27 de maig de 1781 pel bisbe Juan Antonio Sánchez Ferragudo. Amb la construcció de la nova fàbrica es va dotar a la Seu de ric mobiliari i objectes litúrgics acord amb els nous corrents estètics del moment, tot i que ens resta d'època anterior la imatge de la Verge del Blau obra de Jordi Safont i altres objectes. Cal destacar que el bisbe Ferragudo féu gala d'un gran mecenatge episcopal amb l'adquisició i finançament de grans obres d'artistes de ressò internacional, que el portà fins i tot a Roma per encarregar a Lluís Valadier les grans àmfores pels Sants Olis, objectes que sucumbiren a l'espoli de la Guerra del Francès. Quant a la confecció de retaules hi intervingueren nombrosos artistes del país i forans d'entre els que destaquem a Adán i Bonifàs.

A l'any de la inauguració, la Seu sofrí un incendi en el que es perdé el retaule major obra de Joan Adam. De l'informe que en feu en Sabatini –director de l'obra- destacarem el fet, entre altres, que s'hagué de blanquejar l'interior de la catedral i composar les vidrieres que havien estat realitzades pel vitraller català Francesc Saladrigues. Des de la seva consagració, la Seu nova tingué una sèrie d'infortunis, així, el 13 de maig de 1808 la Seu, va ser novament incendiada i espoliada i es perderen importants objectes litúrgics, especialment peces d'orfebreria com la gran custòdia gòtica procedent de la Seu Vella i obra de Ferrer Guerau. Per pal·liar la mancança d'objectes litúrgics algunes peces foren portades del monestir femení cistercenc de Santa Maria de Vallbona de les Monges.

Després dels fets de 1810 els canonges varen fer de nou comandes, preferentment peces d'orfebreria, algunes de les quals sucumbiren de nou en la darrera contesa civil, en la que s'originà un nou incendi, que deixà la catedral desprovista de tot l'ornament que l'embellia i es perderen els retaules i importants obres com el cor de Lluís Bonifàs entre altres. Després dels fets del 1936, el Capítol Catedral es traslladà de nou a la parroquial de Sant Llorenç, fins que la Seu fou restaurada. El 28 de setembre de 1955 la Catedral s'obrí de nou al culte.(www.bisbatlleida.org).

De manera singular, el campanar de la Seu Vella, ara convertida en monument obert al públic i en permanent procés de restauració, el campanar, diem, és utilitzat com campanar catedralici. En conseqüència, no hi ha (ni hi ha hagut) cap campana als dos campanars de la Catedral Nova. Tampoc hi ha a l'espadanyeta, ubicada sobre les cobertes i a prop de l'altar major, i que segurament servia per avisar als campaners. Aquesta campaneta, com les altres, va desaparèixer al 1936, i sols resta l'espadanya buida.

Descripció

Altitud: 150'4 metres.

Església neoclàssica aixecada entre el 1761 i el 1790. La façana principal presenta tres grans arcades d'arc de mig punt que donen entrada al porxo cobert per voltes bufades i tancat amb un enreixat de ferro, tot plegat constitueix l'atri; els murs, de carreus ben escairats, estan recorreguts en la part frontal per pilastres dobles de capitell corinti entre arcada i arcada; una cornisa horitzontal dóna pas a un cos amb terrat i balustrada.

Campanes	
Tocs actuals de campanes	
Conservació, manteniment	Els campanars, les cobertes, i tot el conjunt de la Catedral Nova, està envait per centenars d'ocells, que es concentren per espècies: en les parts altes les cigonyes; a la façana les orenetes i en les cobertes de la part posterior els coloms. Els seus excrements taquen els murs, i també probablement els campanars, oberts i sense cap protecció.
Protecció	Bé Cultural d'Interès Nacional 1957-MH-ZA Identificador: RI-51-0010177
Propostes	
Autors de la documentació	DALMAU i ARGEMIR, Delfí
Data	26-01-2010

Información completa: [Catedral de l'Assumpció de Maria, Catedral Nova - LLEIDA \(CATALUNYA\)](#)